

[Christophersen]

Det ændringsforslag, som vi er mest tilbøjelige til at støtte, er det, der er stillet af centrum-demokraterne om en forhøjelse på 30 mill. kr. Det er den praktiske mulighed, der i øjeblikket er for at støtte den tankegang at fjerne grundlaget for kritik og offentlig debat på dette område, og derfor vil vi gerne anbefale dette ændringsforslag.

Finansministeren (Heinesen):

Om ændringsforslagene fra partierne kan man som helhed konstatere, at dette års ændringsforslag ikke principielt afviger fra tidligere års.

Venstre og konservative har stillet både selvstændige og fælles ændringsforslag. Tages disse tre sæt ændringsforslag tilsammen, så repræsenterer de en udgiftsnedskæring på godt 3 mia kr., og det vil sige, at de har sociale og beskæftigelsesmæssige følger, som regeringen ikke kan acceptere. Jeg vil gerne begrunde regeringens afvisning af disse forslag.

Venstres selvstændige ændringsforslag medfører mindre udgifter på ca. 0,6 mia kr. Man kan vel ikke sige, at de som sådan har nogle meget alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser, men nogle har de selvfølgelig, og med hensyn til indholdet må jeg sige, at det er af en sådan art, at regeringen ikke finder, at disse forslag er rimelige.

Hovedelementet i venstres ændringsforslag er en budgetreguleringskonto på minus 325 mill. kr., hvoraf 225 mill. kr. stammer fra, at venstre endnu en gang fremfører sit ændringsforslag om maksimalt 6 pct. forhøjelse af syge- og arbejdsløshedsdagpenge. Jeg mener, som jeg har sagt det flere gange, at dette forslag har stærk social slagside, og jeg forstår stadig væk ikke, at venstre vil lade de syge og arbejdsløse bære en endnu større byrde, end de gør i forvejen.

De resterende 100 mill. kr. på budgetreguleringskontoen siges at være en konsekvens af venstres forslag om en revision af udbygningen af de højere uddannelser. Hertil vil jeg sige, at uanset indholdet af venstres uddannelsesforslag er en nedskæring af anlægsudgifterne for de højere uddannelsesinstitutioner med 100 mill. kr. noget, der reelt vil medføre en standsning af igangværende byggeri, hvilket jeg dårligt kan tro at forslagsstil-

lerne selv synes er hensigtsmæssigt, og regeringen synes det i hvert fald ikke.

Venstre foreslår dernæst at fjerne anlægsbevillinger på i alt 82 mill. kr. til statsbroen Store Bælt, men allerede indgåede aftaler med ingeniørfirmaer osv. medfører, at anlægsbevillingen ikke uden videre kan standses pr. 1. april 1978; der skulle i givet fald affoldes nogle afviklingsudgifter. Men hovedindvendingen mod forslaget er selvfølgelig, at uanset at jeg har noteret mig hr. Christophersens bemærkning om, at det er, hvad venstre hele tiden har ment, så synes jeg alligevel, at venstre burde have afventet afslutningen på drøftelserne af prioriteringen af de kommende års investeringer.

Jeg må sige, at jeg forstår heller ikke venstres forslag om at nedskære bevillingen til saneringslån. Der er snarere behov for at udvide saneringsstøtten, hvilket vi gerne vil drøfte som led i en boligpolitisk aftale.

Lige så lidt som regeringen kan tilslutte sig venstres ændringsforslag, kan vi acceptere venstres og konservatives fælles ændringsforslag. Forslagene er jo en blanding af stort og småt, men lad mig tage det store først. Det vedrører lovreserven, som ønskes nedsat med 300 mill. kr. Regeringen stiller som bekendt selv ændringsforslag til lovreserven om en nedsættelse på 225 mill. kr. Årsagen er, at man på de enkelte paragraffer har indbudgetteret de udgiftsmæssige konsekvenser af de love, der er vedtaget. Nu vel, venstre og konservative var ikke bekendt med og kunne ikke være vidende om, da de fremsatte deres forslag, at regeringen ville komme med sit forslag. Jeg ved ikke, om det giver anledning til nye overvejelser, men jeg må i hvert fald sige, at regeringen ikke finder, at en yderligere nedsættelse af lovreserven er velbegrundet, for ikke at sige, at den slet ikke er begrundet.

Det samme gælder forslaget om reduktion af reserven til merudgifter til nye bevillingsforslag. Denne reserve er netop foreslået som $\frac{1}{4}$ af sidste hele finansårs reserve, hvilket vil sige, at den reelt er mindre, når man tager hensyn til udviklingen i lønninger og priser. Jeg mener, man må erkende, at en reduktion af denne reserve med 40 mill. kr. vil gøre budgetteringen urealistisk, da vi alle ved, at der i et finansår kommer uforudsete udgifter.

Til de beløbsmæssigt mindre forslag, hvoraf nogle har interesseret flere partier, skal jeg bemærke, at vi allerede i august vedtog en